

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
GIOVANNI PITRUZZELLA IŠVADA,
pateikta 2022 m. liepos 14 d.¹

Sujungtos bylos C-439/20 P ir C-441/20 P

Europos Komisija
prieš
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (Byla C-439/20 P)
ir
Europos Sąjungos Taryba
prieš
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd
(Byla C-441/20 P)

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Subsidijos – Kinijos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (elementų) importas – Reglamentas (ES) 2016/1036–8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalys bei 10 straipsnio 5 dalis – Reglamentas (ES) 2016/1037–13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalys bei 16 straipsnio 5 dalis – Įsipareigojimo pažeidimas – Įsipareigojimo priėmimo atšaukimo poveikis – Įgyvendinimo reglamentai (ES) Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 – Neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtumas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2146 – Įsipareigojimo sąskaitų faktūrų skelbimas negaliojančiomis“

1. Ar po to, kai Komisija atšaukia priimtą įsipareigojimą dėl to, kad jį prisiėmęs eksportuojantis gamintojas jį pažeidė, jau nustatyti galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai taikomi pažeistą įsipareigojimą atitinkančiam importui, vykdytam nuo pat jų nustatymo, ar tik importui, vykdytam po įsipareigojimo atsiėmimo? Ar tokiomis aplinkybėmis Komisija gali paskelbti negaliojančiomis sąskaitas faktūras, susijusias su importu, atitinkančiu pažeistą įsipareigojimą, ir nurodyti nacionalinėms valdžios institucijoms surinkti galutinius muitus už šį importą?

2. Tai iš esmės yra pagrindiniai klausimai, keliami šiose sujungtose bylose, susijusiose su dviem apeliaciniais skundais, kuriuos atitinkamai pateikė Europos Komisija byloje C-439/20 P ir Europos Sąjungos Taryba byloje C-441/20 P² (toliau kartu – institucijos) ir kuriais jos prašo panaikinti 2020 m. liepos 8 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Jiangsu Seraphim Solar System / Komisija* (T-110/17, EU:T:2020:315, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo

¹ Originalo kalba: italų.

² 2021 m. sausio 7 d. nutartimi Teisingumo Teismo pirmininkas sujungė abi bylas.

buvo patenkintas bendrovės *Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd* (toliau – *Jiangsu*) pareikštas ieškinys kuriuo ji siekė, kad Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2146³ (toliau – ginčijamas reglamentas) būtų panaikintas tiek, kiek susijęs su ja.

I. Teisinis pagrindas

3. Ginčijamo reglamento priėmimo dieną Sąjungos antidempingo priemonių priėmimą reglamentuojančios nuostatos buvo išdėstytos 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių⁴ (toliau – pagrindinis antidempingo reglamentas).

4. Šio reglamento 8 straipsnio „Įsipareigojimai“ 1, 9 ir 10 dalyse nustatyta:

„1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija, laikydama 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, gali priimti bet kurio eksportuotojo tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei ji įsitikina, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, atitinkamai laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui. <...>

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atsiėmus įsipareigojimą, įsipareigojimo priėmimo atsisakoma atitinkamai Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, o laikinasis muftas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, arba galutinis muftas, nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai įsipareigojimą atsiėmė pats eksportuotojas. <...>

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad įsipareigojimas yra pažeidžiamas, arba jei įsipareigojimas pažeistas arba atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 7 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muftas.“

5. To paties reglamento 10 straipsnio „Taikymas atgaline data“ 5 dalyje nustatyta:

„Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, išleistiems į laisvą apyvartą likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muftas atgaline data netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.“

³ 2016 m. gruodžio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/2146, kuriuo atšaukiamas dviejų eksportuojančių gamintojų įsipareigojimo priėmimas Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto įsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir subsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui (OL L 333, 2016, p. 4).

⁴ OL L 176, 2016, p. 21.

6. Ginčijamo reglamento priėmimo dieną Sąjungos antidempingo priemonių patvirtinimą reglamentuojančios nuostatos buvo išdėstytos 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių⁵ (toliau – pagrindinis antisubsidijų reglamentas).

7. Pagrindiniame antisubsidijų reglamente išdėstytos nuostatos dėl įsipareigojimų ir taikymo atgaline data iš esmės yra tokios pačios, kaip ir atitinkamos pagrindinio antidempingo reglamento nuostatos. Taigi, visų pirma pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 dalies pirmos ir antros pastraipos ir 9 ir 10 dalys bei 16 straipsnio 5 dalis iš esmės atitinka pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 dalies pirmą ir antrą pastraipas ir 9 ir 10 dalis bei 10 straipsnio 5 dalį (toliau abu reglamentai kartu vadinami pagrindiniais reglamentais)⁶.

II. Faktinės aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

8. *Jiangsu* yra bendrovė, kuri gamina fotovoltinius modulius iš kristalino silicio Kinijoje ir eksportuoja juos į Sąjungą.

9. Nustačiusi laikinąjį antidempingo muitą Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalino silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (toliau – nagrinėjami produktai)⁷ importui Komisija 2013 m. rugpjūčio 2 d. Sprendimu 2013/423/ES⁸ Komisija priėmė Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmų įsipareigojimo dėl kainos (toliau – įsipareigojimas) pasiūlymą, be kita ko, *Jiangsu* vardu.

10. 2013 m. gruodžio 2 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1238/2013⁹, kuriame aptariamų produktų importui buvo nustatytas galutinis antidempingo muftas. Tą pačią dieną Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1239/2013¹⁰, kuriuo šių produktų importui buvo nustatytas galutinis kompensacinis muftas.

⁵ OL L 176, 2016, p. 55.

⁶ Be to, atitinkamos pagrindinių reglamentų nuostatos yra iš esmės identiškos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51; klaidų ištaisymas OL L 44, 2016, p. 20), taikytino nagrinėjamų antidempingo muitų nustatymo dieną, ir 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009, p. 93), taikytino nagrinėjamų kompensacinių muitų nustatymo dieną, nuostatomis. Todėl nagrinėjant šiuos apeliacinius skundus, kaip ir skundžiamame sprendime, bus daroma nuoroda į pagrindinius reglamentus, nebent reglamentai 1225/2009 ir 597/2009 nuo jų skirtųsi arba tai būtų reikalinga pagal kontekstą.

⁷ Žr. skundžiamo sprendimo 2 punktą.

⁸ 2013 m. rugpjūčio 2 d. Sprendimas 2013/423/ES, kuriuo priimamas pasiūlytas įsipareigojimas, susijęs su antidempingo tyrimu dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalino silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (OL L 209, 2013, p. 26)

⁹ Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1238/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalino silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muftas ir laikinojo mufto galutinis surinkimas (OL L 325, 2013, p. 1).

¹⁰ Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1239/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalino silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis kompensacinis muftas (OL L 325, 2013, p. 66).

11. Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktas ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktas vienodai išdėstyti taip:

„2. Skola muitinei susidaro priimant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą apyvartą:

<...>

b) jeigu Komisija atšaukia pagal [pagrindinius reglamentus]¹¹ priimtą įsipareigojimą reglamentu arba sprendimu, kuriame nurodomi konkretūs sandoriai, ir susijusias įsipareigojimo sąskaitas faktūras paskelbia negaliojančiomis.“

12. 2013 m. gruodžio 4 d. Įgyvendinimo sprendimu 2013/707/ES¹² Komisija patvirtino priimanti Kinijos eksportuojančių gamintojų pasiūlytą įsipareigojimą.

13. Remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 1 dalimi ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 1 dalimi, su įsipareigojimu susijusiam importui, kuriam taikomas Įgyvendinimo sprendimas 2013/707, netaikomi tais reglamentais nustatyti antidempingo ir kompensaciniai muitai.

14. Vis dėlto vėliau nustačiusi, kad *Jiangsu* pažeidė įsipareigojimą, Komisija priėmė ginčijamą reglamentą. To reglamento 1 straipsniu Komisija atšaukė, *inter alia*, *Jiangsu* įsipareigojimo priėmimą. To paties reglamento 2 straipsnio 1 dalimi Komisija paskelbė negaliojančiomis jo 1 priede nurodytas įsipareigojimų sąskaitas faktūras, o 2 dalyje nusprendė, kad „surenkami antidempingo ir kompensaciniai muitai, mokėtini išleidimo į laisvą apyvartą muitinės deklaracijos priėmimo metu pagal <...> reglamento <...> Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punktą <...> ir <...> reglamento <...> Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punktą“.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

15. 2017 m. vasario 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Jiangsu* ieškinį dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimo. Šis ieškinys buvo grindžiamas vieninteliu pagrindu, susijusiu su kelių pagrindinių reglamentų nuostatų pažeidimu, grindžiamu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, pateiktu pagal SESV 277 straipsnį dėl Reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto.

16. Skundžiamo sprendimo 28–64 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė Komisijos, kuriai pritarė Taryba, pareikštus prieštaravimus dėl ieškinio priimtumo ir neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtumo.

17. Paskui skundžiamo sprendimo 65–160 punktuose Bendrasis Teismas iš esmės pritarė *Jiangsu* ieškinio vieninteliui pagrindui ir prieštaravimui dėl neteisėtumo, todėl panaikino ginčijamo reglamento 2 straipsnį tiek, kiek jis susijęs su *Jiangsu*.

¹¹ Žr. šios išvados 6 išnašą.

¹² 2013 m. gruodžio 4 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo sprendimą 2013/707/ES, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto įsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir subsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinųjų dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui (OL L 325, 2013, p. 214)

IV. Šalių reikalavimai

18. Apeliaciniu skundu byloje C-439/20 P Komisija, palaikoma Tarybos, prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, pripažinti ieškinį pirmojoje instancijoje nepriimtinu arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį pirmojoje instancijoje ir priteisti iš *Jiangsu Seraphim* bylinėjimosi išlaidas.

19. Apeliaciniu skundu byloje C-441/20 P Taryba, kuriai pritaria Komisija, prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, atmesti ieškinį pirmojoje instancijoje ir priteisti iš *Jiangsu Seraphim* bylinėjimosi išlaidas arba, nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir palikti galioti sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose.

20. *Jiangsu* Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinius skundus ir priteisti iš Komisijos bei Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

V. Apeliacinių skundų vertinimas

21. Grįsdama savo apeliacinį skundą byloje C-439/20 P Komisija nurodo keturis pagrindus. Šie pagrindai iš esmės sutampa su dviem pagrindais, kuriuos Taryba nurodė grįsdama savo apeliacinį skundą byloje C-441/20 P. Todėl abu apeliaciniai skundai turi būti nagrinėjami kartu.

A. Dėl pirmųjų apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su priimtinumu

22. Pirmaisiais apeliacinių skundų pagrindais institucijos tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, analizuodamas *Jiangsu* apeliacinio skundo priimtinumą (pirmoji dalis) ir jos pateikto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumą ir veiksmingumą (antroji dalis).

1. Dėl pirmųjų pagrindų pirmosios dalies, susijusios su „Jiangsu“ teise ir suinteresuotumu pareikšti ieškinį

23. Pirmoje pirmųjų pagrindų dalyje institucijos ginčija Bendrojo Teismo atliktą *Jiangsu locus standi* ir suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento nuostatos, dėl kurios pateikti skundai, t. y. jo 2 straipsnio, analizę.

a) Dėl tiesioginės sąsajos

24. Institucijos visų pirma priekaištuoja Bendrajam Teismui dėl to, kad skundžiamo sprendimo 37, 38, 44 ir 45 punktuose jis padarė kelias teisės klaidas, kai nusprendė, jog *Jiangsu* buvo tiesiogiai susijusi, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, su ginčijamo reglamento nuostata, dėl kurios pateikti skundai. Institucijos pažymi, kad ne *Jiangsu*, kaip eksportuojantis gamintojas, o susijusi importuojanti bendrovė *Seraphim Solar System GmbH* pateikė muitinės deklaracijas dėl prekių, kurių sąskaitos faktūros minėtu reglamentu buvo paskelbtos negaliojančiomis. Todėl būtent pastaroji bendrovė, o ne *Jiangsu*, turi sumokėti antidempingo ir kompensacinius muitus, mokėtinus dėl *Jiangsu* išrašytų sąskaitų faktūrų paskelbimo negaliojančiomis. Tokios skolos muitinei atsiradimas reikštų teisinės padėties, kylančios iš ginčijamo reglamento 2 straipsnio, pasikeitimą. Vadinas, *Jiangsu*, kaip eksportuojančio gamintojo, teisinė padėtis dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio nepasikeistų, todėl ji nebūtų tiesiogiai paveikta, kaip apibrėžta SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje.

25. Šiuo klausimu suformuotoje jurisprudencijoje nurodyta, kad SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatyta tiesioginės sąsajos tarp fizinio ar juridinio asmens ir sprendimo, dėl kurio pareiškiamas ieškinys, sąlyga įvykdoma tik tuomet, kai tenkinamos dvi kumuliacinės sąlygos, t. y. ginčijama priemonė, pirma, sukelia tiesiogines pasekmes to asmens teisinei padėčiai ir, antra, nepalieka jokios diskrecijos už jos įgyvendinimą atsakingiems adresatams, nes yra vien automatinio pobūdžio ir kyla tik iš Sąjungos teisės aktų, netaikant kitų tarpinių nuostatų¹³.

26. Nagrinėjamoje byloje *Jiangsu* apskundė visą ginčijamo reglamento 2 straipsnį. Kaip matyti iš šios išvados 14 punkto ir kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 44 punkte, šia nuostata Komisija 1 punktu, be kita ko, panaikino *Jiangsu* išrašytas sąskaitas faktūras dėl tam tikrų konkrečių sandorių, o 2 punkte nurodė surinkti galutinius muitus, mokėtinus už sąskaitose faktūrose nurodytus sandorius. Šioje ginčijamo sprendimo vietoje Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad dėl to *Jiangsu* ginčijamos nuostatos turėjo tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai.

27. Šiuo klausimu manau, kad įsakymas anuliuoti šalies išrašytas sąskaitas faktūras gali turėti tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai. Iš tikrųjų anuliuojant sąskaitas faktūras padaromas poveikis sutartiniam santykiams, susijusiems su konkrečiais sandoriais, nurodytais panaikintose sąskaitose faktūrose, šiuo atveju – *Jiangsu* ir importuotojo santykiams, taip pat tikėtina, kad tai paveiks sąskaitas faktūras išrašiusio subjekto ir mokesčių administratoriaus santykius¹⁴. Todėl, mano nuomone, institucijos negali pagrįstai teigti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, darydamas išvadą, jog ginčijamo reglamento 2 straipsnis, bent jau kiek tai susiję su šios nuostatos 1 dalimi, turi tiesioginį poveikį *Jiangsu*.

28. Dėl 2 dalies institucijos tvirtina, kad panaikinus sąskaitas faktūras atsirado importuotojo, t. y. bendrovės *Seraphim Solar System GmbH*, kuri yra su *Jiangsu* susijęs, bet nuo jos teisiškai atskiras subjektas, skola muitinei. Tačiau, mano nuomone, nagrinėjamos bylos kontekste ši aplinkybė *Jiangsu* ieškinio nedaro nepriimtino dėl tiesioginio poveikio nebuvimo.

29. Iš tikrųjų skolos muitinei atsiradimas visų pirma yra tiesioginė nagrinėjamų sąskaitų faktūrų anuliavimo, kuris, kaip matyti iš paties ginčijamo reglamento¹⁵, yra būtina šios skolos atsiradimo sąlyga, pasekmė. Todėl sąskaitų faktūrų, susijusių su įmonių sandoriais, anuliavimas ir skolos muitinei atsiradimas dėl šių sandorių yra glaudžiai susiję tos pačios priemonės padariniai, todėl būtų dirbtina juos atskirti. Be to, skolos muitinei yra susijusios būtent su sąskaitose faktūrose nurodytais konkrečiais sandoriais, todėl jos neišvengiamai turi įtakos tokiems sandoriams, kurių šalis yra *Jiangsu*, taigi, ir jos teisinei padėčiai.

30. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai, nei teigia institucijos, nusprenddamas, jog *Jiangsu* buvo tiesiogiai veikiamas ginčijamo reglamento 2 straipsnio, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos.

b) Dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį

31. Be to, institucijos teigia, kad Bendrojo Teismo atlikta *Jiangsu* teisinio suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio analizėje yra teisės klaidų.

¹³ Žr., be kita ko, 2019 m. vasario 28 d. Sprendimą *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

¹⁴ Dėl Sąjungos teismuose nagrinėtų bylų, susijusių su sąskaitų faktūrų anuliavimo klausimais, pavyzdžių žr., be kita ko, 2021 m. spalio 21 d. Sprendimą *Wilo Salmson France* (C-80/20, EU:C:2021:870) arba 2014 m. spalio 2 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Spraylat / ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849, visų pirma 21 punktą).

¹⁵ Žr. ginčijamo reglamento 32 konstatuojamąją dalį ir, *a contrario*, 33 konstatuojamosios dalies paskutinį sakinį.

32. Šiuo atžvilgiu skundžiamo sprendimo 47 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad jurisprudencijoje netiesiogiai, bet būtinai pripažįstamas eksportuojančio gamintojo skundo dėl aktų, kuriais atšaukiamas įsipareigojimo priėmimas ir nustatomas galutinis antidempingo muitas jo pagamintiems ir į Sąjungos rinką eksportuojamiems produktams, priimtumas¹⁶. Iš to Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad toks eksportuojantis gamintojas taip pat turi būti laikomas turinčiu teisę užginčyti minėto maitymo prekės, kurias jis jau eksportavo ir už kurias išrašytas įsipareigojimo sąskaitas faktūras Komisija paskelbė negaliojančiomis. Skundžiamo sprendimo 48 punkte Bendrasis Teismas taip pat nurodė, jog dėl to, kad dėl ginčijamų nuostatų *Jiangsu* importuojamos prekės pabrangsta, tos nuostatos daro neigiamą poveikį jos prekybiniams santykiams su aptariamų prekių importuotoju, o patenkinus ieškinį tas poveikis išnyktų.

33. Institucijos tvirtina, kad atliekant šią analizę padaryta teisės klaidų. Skundžiamo sprendimo 47 punkte išdėstyti argumentai esą nereikšmingi, nes susiję su *locus standi* ir grindžiami klaidingu SESV 263 straipsnio 4 dalies aiškinimu. Jurisprudencijos šiuo klausimu analogija yra klaidinga, nes nesusijusi su tokia situacija, kokia susiklostė šioje byloje. Prieštaraujant jurisprudencijai, skundžiamo sprendimo 48 punkte suinteresuotumo pareikšti ieškinį sąvoka aiškinama taip, kad užtenka įrodyti vien ekonominę naudą, gautą patenkinus ieškinį, nors iš tikrųjų reikia pakeisti ieškovės teisinę padėtį. *Jiangsu* ginčija institucijų argumentus.

34. Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje šiuo klausimu nurodyta, kad fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jei tas asmuo yra suinteresuotas ginčijamo teisės akto panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats šio akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad tokiu atveju ieškinio baigtis gali būti naudinga jį pareiškusiai šaliai. Ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti atsiradęs ir esantis ir negali būti susijęs su būsima hipotetine situacija¹⁷.

35. Nagrinėjamu atveju Bendrojo Teismo skundžiamame sprendime išdėstyti argumentai nėra nekritikuotini. Iš tikrųjų, pirma, šio Bendrojo Teismo sprendimo 47 punkte pateiktos analogijos taikymo sritis atrodo abejotina. Ji nėra konkrečiai susijusi su suinteresuotumo pareikšti ieškinį reikalavimu ir jos svarba niekaip nepagrįsta. Be to, skundžiamo sprendimo 48 punkte nurodyti argumentai dėl neigiamų padarinių *Jiangsu* ir jos importuotojo verslo santykiams patys savaime neatrodo pakankami, kad būtų galima įrodyti, jog akto panaikinimas turės teigiamų padarinių *Jiangsu* teisinei padėčiai, kuriais būtų galima pateisinti suinteresuotumą pareikšti ieškinį, kaip nurodyta 34 punkte paminėtoje jurisprudencijoje.

36. Vis dėlto šios klaidos, mano nuomone, neturėtų lemti ginčijamo sprendimo panaikinimo, nes išvada, kad *Jiangsu* turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento 2 straipsnio panaikinimo, yra teisinga¹⁸.

37. Kaip nurodyta šios išvados 26 punkte, nagrinėjamoje byloje Komisija, remdamasi ginčijamo reglamento 2 straipsniu, pirma, pripažino *Jiangsu* išrašytas sąskaitas faktūras negaliojančiomis ir, antra, nurodė surinkti galutinius muitus, mokėtinus už sąskaitose faktūrose nurodytus sandorius.

¹⁶ Bendrasis Teismas remiasi 2010 m. rugsėjo 9 d. Sprendimu *Usha Martin / Taryba ir Komisija* (T-119/06, EU:T:2010:369), paliktu galioti apeliacine tvarka 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimu (*Usha Martin / Taryba ir Komisija*, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

¹⁷ Žr., be kita ko, žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 ir 56 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją) ir 2019 m. kovo 27 d. Sprendimo *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba* (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 91 ir 92 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija; toliau – Sprendimas *Canadian Solar*).

¹⁸ Iš tikrųjų jurisprudencijoje nurodyta, kad nors Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, jo rezoliucinė dalis atrodo pagrįsta kitais teisiniais motyvais; dėl tokio pažeidimo šis sprendimas neturi būti panaikintas ir reikia pakeisti jo motyvus. Žr., be kita ko, 2017 m. gegužės 11 d. Sprendimą *Dyson / Komisija* (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 55 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

38. Tokiomis aplinkybėmis panaikinus šią ginčijamo reglamento nuostatą būtų panaikintas *Jiangsu* išrašytų sąskaitų faktūrų pripažinimas negaliojančiomis, o tai sukeltų teises pasekmes, kaip tai suprantama pagal 34 punkte nurodytą jurisprudenciją. *Jiangsu* gresiančių teisinių pasekmių pašalinimas būtų sutartiniuose santykiuose, susijusiuose su panaikintose sąskaitose faktūrose nurodytais sandoriais, yra nauda, kurią *Jiangsu* gautų, jeigu jos ieškinys būtų patenkintas. Be to, panaikinus šį sprendimą, būtų panaikintas nurodymas išieškoti galutinius muitus, mokėtinus už sąskaitose faktūrose nurodytus sandorius, kuriuos sudarant, kaip nurodyta šios išvados 29 punkte, *Jiangsu* veikė kaip pardavėja. Mano nuomone, iš šių aplinkybių matyti, kad *Jiangsu* turėjo suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl ginčijamo reglamento nuostatos, dėl kurios pateikti skundai, panaikinimo. Dėl to ir šis institucijų argumentas turi būti atmestas.

2. *Dėl apeliacinių skundų pirmųjų pagrindų antrosios dalies, susijusios su „Jiangsu“ pateikto neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priimtinumu ir veiksmingumu*

39. Antroji pirmojo institucijų apeliacinio skundo pagrindo dalis yra susijusi su skundžiamo sprendimo 57–64 punktuose Bendrojo Teismo atlikta analize, kurioje Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Jiangsu* pagal SESV 277 straipsnį pateiktas pagrindas dėl Reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto (toliau kartu – nuostatos, dėl kurių pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas) neteisėtumu yra priimtinas.

40. Atlikęs šią analizę Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad, nesant suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl šių nuostatų, negalima teigti, kad *Jiangsu* turėjo teisę ginčyti šias nuostatas pagal SESV 263 straipsnį iš karto po jų priėmimo, todėl *Jiangsu* galėjo jas ginčyti remdamasi SESV 277 straipsnyje numatytu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu¹⁹.

41. Institucijos mano, kad Bendrojo Teismo analizėje padarytos kelios teisės klaidos ir ji konkrečiai prieštarauja jurisprudencijai, suformuotai sprendimais *SolarWorld* ir *Canadian Solar*²⁰. Komisija taip pat nesutinka, kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas yra esminis.

42. Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, SESV 277 straipsniu išreiškiamas bendrasis principas, kuriuo visoms šalims užtikrinama teisė, siekiant panaikinti teisės aktą, kuris tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs, užginčyti ankstesnių institucijų teisės aktų, kurie yra skundžiamo teisės akto teisinis pagrindas, galiojimą, jeigu ta šalis neturėjo teisės pagal SESV 263 straipsnį pareikšti tiesioginio ieškinio dėl šių teisės aktų, kurie sukėlė jai padarinių, ir neturėjo galimybės paprašyti juos panaikinti²¹. Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas gali būti pareikštas tik nesant kitos prieinamos teisių gynimo priemonės²². Be to, iš paties SESV 277 straipsnio teksto matyti, kad galimas prieštaravimo patenkinimas lemia tik papildomą akto neteisėtumo konstatavimą ir atitinkamų nuostatų, pripažintų neteisėtomis, netaikymą *inter partes*, o ne jų pripažinimą negaliojančiomis²³.

¹⁹ Žr. skundžiamo sprendimo 64 punktą.

²⁰ 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimas *SolarWorld / Taryba* (C-205/16 P, EU:C:2017:840, toliau – Sprendimas *SolarWorld*) ir Sprendimas *Canadian Solar*.

²¹ Žr. 1979 m. kovo 6 d. Sprendimą *Simmenthal / Komisija* (92/78, EU:C:1979:53, 39 punktas) ir neseniai priimtą 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *BP / FRA* (C-601/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:1048, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

²² Žr., be kita ko, 2001 m. vasario 15 d. Sprendimą *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 37 punktas), taip pat kitą skundžiamo sprendimo 56 punkte nurodytą jurisprudenciją.

²³ Dėl būtino papildomo neteisėtumo konstatavimo ir sprendimo dėl panaikinimo poveikio skirtumo žr. atitinkamus generalinio advokato A. Trabucchi argumentus išvadoje sujungtose bylose *Kortner ir kt. / Taryba ir kt.* (15/73–33/73, 52/73, 53/73, 57/73–109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 ir 135/73–137/73, nepaskelbta Rink., EU:C:1973:164).

43. Preliminariai taip pat manau esant tikslinga priminti, jog Sprendime *SolarWorld* Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnis yra nuostata, kurios negalima atskirti nuo likusio šio reglamento, ir kad šios nuostatos panaikinimas neišvengiamai turėtų įtakos šio reglamento esmei²⁴. Atsižvelgdamas į šią išvadą Teisingumo Teismas patvirtino Bendrojo Teismo nutartį, kuria ieškinys, kuriuo buvo prašoma panaikinti tik šią nuostatą, o ne visą reglamentą, buvo pripažintas nepriimtiniu. Teisingumo Teismas rėmėsi suformuota jurisprudencija, pagal kurią dalinis Sąjungos teisės akto panaikinimas galimas tik tuo atveju, jei prašomas panaikinti dalis įmanoma atskirti nuo viso akto²⁵. Sprendime *Canadian Solar* Teisingumo Teismas iš esmės išplėtė šių aplinkybių taikymą Reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsniui²⁶.

44. Šiomis aplinkybėmis pirmiausia reikia patikrinti, ar, kaip teigia institucijos, Bendrojo Teismo išvadoje, kad *Jiangsu* neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl nuostatų, dėl kurių pareiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

45. Šiuo klausimu pažymiu, kad skundžiamo sprendimo 61 ir 62 punktuose Bendrasis Teismas, pirma, konstatavo, jog šių nuostatų priėmimo dieną klausimas, ar jos būtų taikomos *Jiangsu*, buvo visiškai hipotetinis ir, antra, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Komisijos suinteresuotumas pareikšti ieškinį dėl minėtų nuostatų negalėjo būti grindžiamas vien tikimybe, kad Komisija atšauks savo pritarimą įsipareigojimams ir vėliau pripažins atitinkamas sąskaitas faktūras negaliojančiomis.

46. Mano nuomone, šie Bendrojo Teismo argumentai nėra klaidingi. Iš tikrųjų priimant reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nuostatų, kurioms taikomas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – kuriose, kaip priminta šios išvados 11 punkte, buvo numatytas skolos muitinei atsiradimas, jeigu Komisija reglamentu arba sprendimu, susijusiu su konkrečiais sandoriais, atšauktų įsipareigojimo priėmimą ir paskelbtų atitinkamas įsipareigojimo sąskaitas faktūras negaliojančiomis – taikymas buvo visiškai hipotetinis ir priklausė nuo vienos aplinkybės, t. y. įsipareigojimo pažeidimo, kuris dar nebuvo įvykęs ir galėjo neįvykti, nustatymo.

47. Taigi Bendrojo Teismo argumentai atitinka Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, pagal kurią ieškovo suinteresuotumas turi būti atsiradęs ir esantis ir negali būti susijęs su būsima hipotetine situacija ir, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, turi egzistuoti ieškinio pareiškimo metu, priešingu atveju gresia nepriimtinumai²⁷. Be to, reikia pažymėti, kad apeliacinuose skunduose institucijos iš esmės neginčija minėtuose skundžiamo sprendimo punktuose išdėstytų Bendrojo Teismo argumentų.

48. Taigi, mano nuomone, Bendrasis Teismas nepadarė klaidos, kai konstatavo, kad, nenustačius įsipareigojimo pažeidimo, *Jiangsu* neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl nuostatų, dėl kurių pareiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, nei priimant abu minėtus reglamentus, nei vėlesniu laikotarpiu, per kurį ši bendrovė galėjo juos užginčyti.

²⁴ Žr. Sprendimo *SolarWorld* 44, 55 ir 57 punktus. To sprendimo 46 punkte Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, kad priimdamas šį reglamentą Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė prekybos apsaugos priemones, sudarančias tam tikrą visumą arba „paketą“. Tame reglamente nustatytos dvi atskiros papildomos priemonės, kuriomis siekiama bendro rezultato, t. y. pašalinti Kinijos subsidijos, susijusios su atitinkamais produktais, žalingą poveikį Sąjungos pramonei, kartu apsaugant šios pramonės interesus.

²⁵ Žr. Sprendimo *SolarWorld* 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

²⁶ Žr. Sprendimo *Canadian Solar* 64 punktą.

²⁷ Žr., be kita ko, žr. 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimą *Mory ir kt. / Komisija* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56 punktas) ir Sprendimą *Canadian Solar Emea* (91 ir 92 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

49. Antra, institucijos tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nepripažino neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo nepriimtiniu, nes dėl nuostatų, dėl kurių pareikštas šis prieštaravimas, neatskiriamumo nuo likusių reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nuostatų, atsižvelgiant į sprendimus *SolarWorld* ir *Canadian Solar*, *Jiangsu* galėjo užginčyti visus šiuos reglamentus ir, atsižvelgdama į tai, teigti, kad bet kuri šių reglamentų nuostata yra neteisėta. Kadangi *Jiangsu* per apeliacinio skundo padavimo terminą šių reglamentų neginčijo, galimybė pareikšti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą išnyko.

50. Vis dėlto šiuo klausimu noriu pažymėti, kad neatsižvelgiant į tai, ar aptariamoms nuostatom gali būti atskirtos nuo likusių reglamentų, iš šios išvados 45–47 punktuose išdėstytų argumentų matyti, kad net jei *Jiangsu* būtų apskundusi reglamentus Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 per apskundimo laikotarpį, ji vis tiek nebūtų turėjusi suinteresuotumo pareikšti ieškinio dėl nuostatų, dėl kurių pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

51. Iš tikrųjų iš jurisprudencijos matyti, kad šios išvados 47 punkte nurodyti argumentai, susiję su būtinu suinteresuotumo pareikšti ieškinį konkretumu, aktualumu ir nehipotetiškumu, taikomi ir atskiriems ieškinio pagrindams²⁸. Atsižvelgiant į šios išvados 45 punkte primintus Bendrojo Teismo argumentus, *Jiangsu* nebūtų galėjusi ginčyti nagrinėjamų nuostatų dėl teisinio suinteresuotumo nebuvimo, net jei būtų ginčijusi visas reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nuostatas. Todėl institucijos negali teigti, kad Bendrasis Teismas padarė atitinkamą teisės klaidą.

52. Vis dėlto, trečia, reikia išnagrinėti Komisijos argumentą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pripažindamas neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą priimtiniu, nes dėl to, kad nuostatos, kurios yra šio pagrindo dalykas, neatskiriamos nuo likusių reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nuostatų, pripažintų bylose *SolarWorld* ir *Canadian Solar*, *Jiangsu* negalėjo pateikti neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo tik dėl nuostatų, kurios yra šio prieštaravimo dalykas, bet turėjo jį pateikti dėl visų šių reglamentų.

53. Komisija šį argumentą grindžia prielaida, kad į SESV 277 straipsnyje numatytą neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo taikymo sritį gali būti perkeltas šios išvados 43 punkte primintas ir jurisprudencijoje ieškinių dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį klausimu suformuluotas principas, pagal kurį iš dalies panaikinti Sąjungos teisės aktą galima tik tuo atveju, kai elementai, kuriuos prašoma panaikinti, gali būti atskirti nuo likusio akto²⁹. Vadinas, neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, pateiktas tik dėl nuostatų, kurios negali būti atskirtos nuo likusio akto, būtų nepriimtinas.

54. Nepriklausomai nuo to, ar aptamiamas nuostatas galima atskirti nuo likusių reglamentų, dėl ko šalys ginčijasi³⁰, bet kuriuo atveju nesu įsitikinęs, kad ši prielaida yra teisinga.

²⁸ Būtent Sprendime *Canadian Solar* Teisingumo Teismas nusprendė, kad panaikinimo pagrindas yra nepriimtinas dėl teisinio suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo, kai, net ir darant prielaidą, jog šis skundo pagrindas yra pagrįstas, ginčijamo akto panaikinimas remiantis šiuo pagrindu negali tenkinti ieškovo. Žr. šio sprendimo 93 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

²⁹ Žr. Sprendimo *SolarWorld* 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

³⁰ *Jiangsu* nurodo, kad sprendimuose *SolarWorld* ir *Canadian Solar* apskritai atitinkamai remtasi reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 3 ir 2 straipsniais, o ne konkrečiai šių straipsnių 2 dalies nuostatomis, kurias vis dėlto galima atskirti nuo likusios straipsnio dalies. Institucijos nesutinka su tokia aptariamų nuostatų aiškiniu.

55. Iš tikrųjų pagrindinė priežastis, dėl kurios pagal jurisprudenciją dalinis Sąjungos akto panaikinimas galimas tik tuo atveju, jei prašomi panaikinti elementai gali būti atskirti, yra susijusi su reikalavimu, kad iš dalies panaikinus aktą, kaip to prašo ieškovas, nebūtų pakeista to akto esmė³¹. Tai faktiškai nulemtų akto peržiūrą, kuri viršytų Europos Sąjungos teismo įgaliojimus nagrinėti ieškinius dėl panaikinimo, ir taptų sprendimu *ultra petita*³².

56. Vis dėlto šie argumentai netaikytini neteisėtumu grindžiamam prieštaravimui. Iš tikrųjų, kaip nurodyta šios išvados 42 punkte, naudojantis šia teisine priemone gali būti prašoma tikrai pripažinti netiesiogiai ginčijamą teisės aktą netaikytinu, o ne jį panaikinti³³. Paprastas papildomas nuostatų, dėl kurių pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, neteisėtumo konstatavimas ir neteisėtomis pripažintų nuostatų netaikymas *inter partes* nagrinėjamoje byloje yra tik deklaratyvus, bet ne veiksmingas. Todėl toks papildomas konstatavimas negali lemti akto esmės pakeitimo, panašaus į tą, kuris būtų šių nuostatų panaikinimo atveju.

57. Taigi, pavyzdžiui, nors nagrinėjamu atveju pripažįstama, kad nuostatos, dėl kurių pateiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, negali būti atskirtos nuo likusio akto, Bendrajam Teismui skundžiamo sprendimo 158 punkte papildomai konstatavus, kad jos neteisėtos ir dėl to negali būti taikomos *Jiangsu*, reglamentai Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nebuvo iš esmės pakeisti. Iš to matyti, kad argumentai ir išvados, kad šių nuostatų panaikinimas būtinai paveiktų šių reglamentų esmę, kurias Teisingumo Teismas padarė bylose *SolarWorld* ir *Canadian Solar*, šioje byloje netaikytini.

58. Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, mano nuomone, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, pripažindamas *Jiangsu* pateiktą neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą priimtiniu, nepaisant to, kad tas prieštaravimas nebuvo pateiktas dėl viso reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 teksto.

59. Ketvirta, Komisija taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 63 punkte padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog nuostatos, dėl kurių pateiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, yra bendro pobūdžio nuostatos. Komisijos teigimu, jos vis dėlto taikomos tik įsipareigojimus pasiūliusioms įmonėms, todėl tai yra individualūs sprendimai jų atžvilgiu.

60. Šiuo klausimu SESV 277 straipsnyje nurodyta, kad neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo priemonė taikoma bylose, kuriose ginčijamas „visuotinai taikomas aktas“. Taigi remiantis tuo darytina išvada, kad teisės aktai, kurių atžvilgiu galima pasinaudoti teisių gynimo priemone, vertintini neigiamai, išskyrus individualiai taikomus aktus, dėl kurių ieškovas galėjo pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnio 4 dalį. Šios sąlygos tikslas – užkirsti kelią tam, kad neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu būtų naudojamosi siekiant apeiti ieškinio dėl panaikinimo priimtinumą reikalavimus ir kvestionuoti akto teisėtumą ne SESV 263 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

³¹ Šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2022 m. vasario 16 d. Sprendimą *Vengrija / Parlamentas ir Taryba* (C-156/21, EU:C:2022:97, 293 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir Sprendimo *SolarWorld* 38 punktą bei jame nurodytą jurisprudenciją

³² Šiuo klausimu žr. 1972 m. birželio 28 d. Sprendimą *Jamet / Komisija* (37/71, EU:C:1972:57, 11 ir 12 punktai) ir generalinio advokato Y. Bot išvadą byloje *Ispanija / Taryba* (C-442/04, EU:C:2008:58, 83 punktas).

³³ Šiuo klausimu, be šios išvados 23 išnašos, taip pat žr. generalinio advokato Y. Bot išvadą byloje *Ispanija / Taryba* (C-442/04, EU:C:2008:58, 83 punktas).

61. Šiuo atžvilgiu reikėtų priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją teisės aktas yra visuotinai taikomas aktas, jei jis taikomas objektyviai nustatytoms situacijoms ir sukelia teises pasekmes bendrai ir abstrakčiai vertinamoms asmenų kategorijoms³⁴.

62. Mano nuomone, to negalima pasakyti apie nuostatas, dėl kurių pareikštas nepriimtiniu grindžiamas reikalavimas. Iš tikrųjų, kaip aiškiai nurodyta abiejų aptariamų straipsnių 1 dalyje, šios nuostatos taikomos ne bendrai ir abstrakčiai vertinamoms asmenų kategorijoms, o tik „[bendrovėms], kurių įsipareigojimus priėmė Komisija ir kurių pavadinimai įtraukti į Įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES priedą“.

63. Taigi sutinku su Komisijos teiginiu, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 63 punkte ginčijamas nuostatas kvalifikuodamas kaip visuotinai taikomus aktus.

64. Vis dėlto manau, kad konkrečiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje, tokiam ekonominės veiklos vykdytojui, kaip *Jiangsu*, kuris, kaip matyti iš 45–47 ir 50 punktų, neturi galimybės užginčyti šių nuostatų pagal SESV 263 straipsnį pareikštu ieškiniu, turi būti suteikta galimybė papildomai užginčyti šių nuostatų teisėtumą.

65. Iš tikrųjų šios išvados 42 punkte nurodytoje jurisprudencijoje primintas bendrasis principas, kurio išraiška yra SESV 277 straipsnis, yra skirtas užtikrinti bet kuriai šaliai teisę ginčyti ankstesnių institucijų aktų, sudarančių ginčijamo akto teisinį pagrindą, galiojimą, siekiant panaikinti aktą, kuris tiesiogiai ir asmeniškai su ja susijęs, kai ši šalis neturėjo teisės pareikšti tiesioginio ieškinio dėl šio akto pagal SESV 263 straipsnį, kurio pasekmes ji patiria, negalėdama prašyti jo panaikinti. Mano nuomone, kaip aprašyta ankstesniame punkte, šis bendrasis principas turi būti taikomas tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje. Dėl to, mano nuomone, nepaisant šios išvados 63 punkte nurodytos teisės klaidos, Bendrojo Teismo išvada dėl *Jiangsu* galimybės pareikšti priešpriešinį ieškinį dėl nuostatų, dėl kurių pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, teisėtumu yra teisinga.

66. Galiausiai, penkta, Komisija taip pat alternatyviai teigia, kad *Jiangsu* pirmojoje instancijoje nurodytas vienintelis ieškinio pagrindas yra nereikšmingas, nes buvo pateiktas dėl nuostatų, kurios nesudaro ginčijamo reglamento teisinio pagrindo. Šis reglamentas iš tikrųjų grindžiamas pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsniu ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsniu. Be to, institucijos tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai išaiškino *Jiangsu* ieškinio vienintelį pagrindą, teigdamas, kad ginčijamu reglamentu tiesiogiai pažeidžiamos atitinkamos pagrindinių reglamentų nuostatos, nors minėtame ieškinyje toks pagrindas nenurodytas. Todėl Bendrasis Teismas priėmė sprendimą *ultra petita*.

67. Šie argumentai turi būti atmesti. Kaip matyti iš pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio teksto analizės, vienintelis pagrindas, kurį *Jiangsu* pateikė Bendrajame Teisme, aiškiai grindžiamas pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalių bei 10 straipsnio 5 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalių bei 16 straipsnio 5 dalies pažeidimu, kiek tai susiję su Reglamente Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamente Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu. Iš to matyti, kad Bendrasis Teismas teisingai išaiškino *Jiangsu* ieškinį ir nepriėmė sprendimo *ultra petita*. Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo neveiksmingumo pažymiu, kad vienintelis ieškinio pagrindas, susijęs su minėtų pagrindinių reglamentų nuostatų pažeidimu, ir šis prieštaravimas iš tikrųjų iš dalies sutampa. Iš tiesų, pritarus vieninteliam pagrindui, turėtų būti

³⁴ Žr. 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimą *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

panaikintas ginčijamas reglamentas. Tačiau, viena vertus, pirma minėtos atitinkamos pagrindinių reglamentų nuostatos ir nuostatos, dėl kurių pareikštas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, yra glaudžiai susijusios, nes, institucijų nuomone, kurios teisėtumą ginčija *Jiangsu*, antrosios įgyvendina pirmąsias, o tas įgyvendinimas aiškiai išreikštas ginčijamame reglamente. Todėl šiame kontekste aišku, kad *Jiangsu* pareiškė neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą dėl šių nuostatų. Tačiau taip pat neabejotina, kad vien papildomas Reglamentų Nr. 1238/2013 ir 1239/2013 nuostatų, dėl kurių pateiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas dėl minėtų pagrindinių reglamentų nuostatų pažeidimo, neteisėtumo konstatavimas nulemtų ginčijamo reglamento panaikinimą *Jiangsu* atžvilgiu. Mano nuomone, iš to matyti, kad minėtas prieštaravimas nėra nereikšmingas.

68. Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad institucijų apeliacinių skundų pirmieji pagrindai turi būti atmesti.

B. Dėl apeliacinių skundų pagrindų, susijusių su bylos esme

69. Komisijos apeliacinio skundo antrajame, trečiajame ir ketvirtajame pagrinduose ir Tarybos apeliacinio skundo antrajame pagrinde šios institucijos iš esmės ginčija argumentus, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo reglamento 2 straipsnį *Jiangsu* atžvilgiu. Šiuos pagrindus galima suskirstyti į dvi dalis.

1. Dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su pagrindinių reglamentų pažeidimu

70. Komisijos apeliacinio skundo antrasis ir trečiasis pagrindai bei Tarybos apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmoji dalis yra susiję su skundžiamo sprendimo dalimi (115–152 punktai), kurioje Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad pagrindiniai reglamentai nebuvo pakankamas teisinis pagrindas ginčijamo reglamento 2 straipsniui priimti.

a) Skundžiamas sprendimas

71. Skundžiamo sprendimo 115–118 punktuose Bendrasis Teismas nustatė, kad nei pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalies ir pagrindinio subsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalies, nei pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 5 dalies ir pagrindinio subsidijų reglamento 16 straipsnio 5 dalies nuostatos nagrinėjamu atveju netaikytinos.

72. Bendrasis Teismas nusprendė, kad šios nuostatos yra vienintelės pagrindinių reglamentų nuostatos, kuriomis reglamentuojamas antidempingo ir subsidijų muitų, kurie būtų mokėtini, jeigu per tam tikrą laiką įsipareigojimas nebūtų pažeistas ar atsiimtas, nustatymo per tam tikrą laiką klausimas, ir kad nagrinėjamu atveju situacija neatitiko nė vienos iš pagrindiniuose reglamentuose aiškiai numatytų atitinkamų hipotezių. Tokiomis aplinkybėmis reikėjo apsvarstyti, ar nėra kito teisinio pagrindo priimti ginčijamo reglamento 2 straipsnį³⁵.

73. Toliau Bendrasis Teismas nusprendė, kad iš pagrindinių reglamentų struktūros ir paskirties matyti, jog, pirma, teisės aktų leidėjas siekė reglamentuoti procedūras, kurios gali būti taikomos siekiant nustatyti Komisijos priimto įsipareigojimo atšaukimo pasekmes, ir, antra, kad šis įstatymų leidėjo ketinimas buvo įgyvendintas šios išvados 71 punkte minėtomis nuostatomis

³⁵ Žr. skundžiamo sprendimo 119 ir 130 punktus.

(dviem jų poromis). Todėl Bendrasis Teismas atmetė, kad Sąjungos institucijų įgaliojimais reikalauti, kad pagal pagrindinių reglamentų įgyvendinimo įgaliojimus atitinkamos bendrovės sumokėtų visus muitus, mokėtinus už negaliojančiomis pripažintose įsipareigojimo sąskaitose faktūrose nurodytus sandorius, galėtų būti grindžiami kitomis pagrindinių reglamentų nuostatomis³⁶.

74. Konkrečiai skundžiamo sprendimo 138 punkte Bendrasis Teismas atmetė galimybę tokią teisę nustatyti remiantis pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies nuostatomis, pagal kurias atšaukus įsipareigojimų priėmimą muitai taikomi automatiškai. Bendrojo Teismo teigimu, toks automatinis taikymas galimas tik laikantis šios išvados 71 punkte nurodytų ribų, aiškiai nustatytų pagrindiniuose reglamentuose. Paskesniuose skundžiamo sprendimo 139–151 punktuose Bendrasis Teismas atmetė kitus institucijų pateiktus argumentus.

b) Šalių argumentai

75. Institucijos ginčija Bendrojo Teismo atliktą atitinkamų pagrindinių reglamentų nuostatų išaiškinimą ir išvadą, kad pagal šiuos reglamentus nėra teisinio pagrindo rinkti muitus už importą, įvykdytą pažeidžiant įsipareigojimą iki jo oficialaus atsiėmimo. Kalbant konkrečiai, Bendrasis Teismas visiškai neatsižvelgė į Reglamentu Nr. 461/2004 atliktus įsipareigojimų sistemos pakeitimus³⁷.

76. Pirmiausia³⁸ institucijos Bendrajam Teismui priekaištauja, kad jis padarė teisės klaidų, šioje byloje nurodydamas, jog minėti importo muitai buvo surinkti „atgaline data“. Viena vertus, Bendrasis Teismas nenurodė jokių tokio tariamo surinkimo atgaline data priežasčių. Kita vertus, tokia prielaida pažeistų taikymo atgaline data sąvoką, kaip ji aiškinama jurisprudencijoje³⁹, ir reikštų pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 1 dalies bei pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 straipsnio 1 dalies pažeidimą.

77. Antra, Komisija, palaikoma Tarybos⁴⁰, teigia, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaidų aiškinant pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalis bei 10 straipsnio 5 dalį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalis bei 16 straipsnio 5 dalį. Pagrindinių reglamentų, priimtų dėl antidempingo teisės aktų pakeitimų, atliktų 2004 m. Reglamentu 461/2004, nuostatos yra pakankamas teisinis pagrindas rinkti importo muitus tais atvejais, kai įvyko nustatytas įsipareigojimo pažeidimas.

78. *Jiangsu* ginčija šiuos apeliacinių skundų pagrindus. Pirma, ginčijamu reglamentu atgaline data būtų nustatyti didesni nei pagrindiniuose reglamentuose leidžiami muitai. Todėl Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad šie reglamentai nebuvo pakankamas teisinis pagrindas ginčijamo reglamento nuostatoms priimti.

³⁶ Žr. skundžiamo sprendimo 132–137 punktus.

³⁷ 2004 m. kovo 8 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 461/2004 iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentą (EB) Nr. 2026/97 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 77, 2004, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150).

³⁸ Žr. Komisijos apeliacinio skundo antrąjį pagrindą ir Tarybos apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą dalį, kuriais ginčijami skundžiamo sprendimo 119, 129–132, 138, 140–147 ir 151 punktai.

³⁹ Institucijos remiasi 2018 m. kovo 15 d. Sprendimu *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, 78 punktas) ir 2019 m. birželio 19 d. Sprendimu *C & J Clark International* (C-612/16, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:508, 52–58 punktai).

⁴⁰ Žr. trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą byloje C-439/20, susijusį su skundžiamo sprendimo 119, 130–138, 140–147 ir 151 punktais.

79. Antra, pažeidus įsipareigojimo sąlygas, iš pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies matyti, kad muitai, kurie nebuvo taikomi dėl to, kad buvo priimtas įsipareigojimas, automatiškai taikomi importui, vykdytam nuo įsipareigojimo atsiėmimo dienos, bet ne ankstesniam importui. *Jiangsu* teigimu, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, pagrindiniuose reglamentuose nustatytoje sistemoje muitai už įsipareigojimų nevykdymą negali būti nustatyti atgaline data, nesilaikant šios išvados 71 punkte minėtomis nuostatomis nustatytų procedūrinių apribojimų. Pagal Sąjungos teisę Komisijai jokių būdu nesuteikta teisė pripažinti sąskaitas faktūras negaliojančiomis ir įpareigoti muitinės institucijas atgaline data surinkti muitus už anksčiau importuotas ir į laisvą apyvartą išleistas prekes, neatlikus registracijos ir nenustačius laikinųjų muitų. *Jiangsu* nurodo, kad 2004 m. atliktais pakeitimais buvo siekiama vienintelio tikslo – pirma, sudaryti sąlygas atsiimti įsipareigojimą ir taikyti muitą remiantis vieninteliu teisės aktu, užbaigiant anksčiau galiojusią sudėtingą dvigubą procedūrą, kurioje dalyvavo ir Komisija, ir Taryba, ir, antra, nustatyti privalomus tariamų įsipareigojimų pažeidimų tyrimų užbaigimo terminus.

c) *Teisinis vertinimas*

80. Pirmiausia reikėtų priminti, kad pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnyje nustatytoje įsipareigojimų sistemoje, remiantis tų straipsnių 1 dalimis, kai preliminariai atitinkamai nustatomas dempingas arba subsidijavimas ir žala, Komisija gali priimti eksportuotojo pasiūlymą priimti įsipareigojimą, jeigu mano, kad taip žala bus pašalinta⁴¹.

81. Įsipareigojimo priėmimo pasekmės aiškiai reglamentuotos tų pačių nuostatų 2 dalyse. Šiose dalyse numatyta, kad tokiu atveju, kol galioja įsipareigojimai, Komisijos nustatyti laikinieji muitai arba, jei reikia, galutiniai muitai *netaikomi* atitinkamam nagrinėjamojo produkto, kurį pagamino Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo nurodytos bendrovės, importui⁴².

82. Minėtų pagrindinių reglamentų straipsnių 9 dalyse reglamentuojami atvejai, kai įsipareigojimą pažeidžia ar atsiima kuri nors jį prisiėmusi šalis arba kai Komisija atšaukia įsipareigojimo priėmimą. Šiose nuostatose numatyta, kad tokiais atvejais Komisija atšaukia įsipareigojimo priėmimą ir taikomi (*automatiškai*)⁴³ laikinieji (antidempingo arba kompensaciniai) muitai arba nagrinėjamu atveju – Komisijos *nustatyti galutiniai* muitai.

83. Pagrindinių reglamentų nuostatos dabartine forma buvo įtrauktos vykdant minėtu Reglamentu Nr. 461/2004 nustatytą reformą.

84. Nagrinėjamosiose bylose keliamas pagrindinis klausimas yra susijęs su tikslia Komisijos atšaukto įsipareigojimo priėmimo pasekmių apimtimi, visų pirma tuo atveju, kai įsipareigojimą prisiėmusi įmonė jį pažeidžia. Šiuo klausimu reikia paaiškinti, kokios apimties taikomos pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies nuostatos, pagal kurias tokiu atveju Komisijos nustatytas galutinis (antidempingo ir kompensacinis) muitas „taikomas“ automatiškai. Aiškinantis šių nuostatų taikymo sritį siekiama nustatyti, ar po tokio atšaukimo jau nustatyti galutiniai muitai *ab initio*

⁴¹ Taigi įsipareigojimas iš esmės priimamas prieš nustatant galutinį antidempingo arba kompensacinį muitą.

⁴² Išskirta mano.

⁴³ Iš tikrųjų tik pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalyje vartojamas prievoksmis „automatiškai“.

taikomi eksportuotojo importui, atitinkančiam pažeistą įsipareigojimą ir įvykdytam galutinio maito nustatymo metu (institucijų argumentas), ar tik importui, įvykdytam po oficialaus įsipareigojimo atšaukimo (*Jiangsu* argumentas, kuriam pritarė Bendrasis Teismas).

85. Šis klausimas turi esminę įtaką ginčijamo reglamento nuostatai, dėl kurios pateikti skundai, t. y. 2 straipsniui, nes tuo atveju, kaip teigia *Jiangsu*, galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai būtų taikomi tik ateityje, t. y. tik importui, atliktam po to, kai Komisija atšaukė įsipareigojimo priėmimą. Komisija negalėjo pripažinti negaliojančiomis įsipareigojimo sąskaitų faktūrų, susijusių su importu, įvykusių iki atšaukimo, ir negalėjo nurodyti surinkti antidempingo ir kompensacinius muitus, nustatytus reglamentuose Nr. 1238/2013 e 1239/2013, nes tam nebuvo jokio teisinio pagrindo.

86. Taigi šiomis aplinkybėmis reikia konkrečiai išaiškinti pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 9 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 9 dalies nuostatas. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į teisės akto, kurio dalis ji yra, kontekstą ir tikslus⁴⁴. Sąjungos teisės nuostatos genezė irgi gali būti reikšminga ją aiškinant⁴⁵.

87. Aiškinant pažodžiui, remiantis nagrinėjamų nuostatų tekstu negalima galutinai atsakyti į pagrindinį šios išvados 84 punkte paminėtą klausimą, t. y. ar atšaukus įsipareigojimo priėmimą galutiniai muitai taikomi *ab initio*, ar tik po šio atšaukimo importuotoms prekėms. Šiose nuostatose iš tiesų tik nurodyta, kad muitai taikomi (automatiškai), be jokio išsamesnio paaiškinimo.

88. Vis dėlto kartu pažodžiui aiškinant pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalies (kurioje numatyta, kad Komisija *nustato* galutinį muitą), 8 straipsnio 1 dalies antros pastraipos (kurioje numatyta, kad per visą įsipareigojimo galiojimo laikotarpį galutiniai muitai *netaikomi* atitinkamam importui) ir 8 straipsnio 9 dalies (kurioje nurodyta, kad atšaukus įsipareigojimo priėmimą muitas *taikomas automatiškai*) nuostatas galima daryti išvadą, kad toks aiškinimas visiškai atitinka aiškinimą, pagal kurį iš pradžių *nustatyto* galutinio maito taikymas dėl įsipareigojimo priėmimo sustabdomas (jis *netaikomas*). Jei dėl šio įsipareigojimo pažeidimo jo priėmimas atšaukiamas, nebėra pateisinamas toks maito taikymo sustabdymas su pažeidimu susijusiam importui, taigi jam *automatiškai taikomas* anksčiau nustatytas muitas, kurio taikymas buvo sustabdytas. Tie patys argumentai galioja ir atitinkamoms pagrindinio antisubsidijų reglamentų nuostatoms.

89. Dar reikėtų trumpai aptarti šių nuostatų genezę, dėl kurios šalys išsamiai diskutavo. Kaip jau minėta, nagrinėjant šias bylas reikšmingos pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 ir 9 dalių ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 ir 9 dalių nuostatų versijos įtrauktos per Reglamentu Nr. 461/2004 įgyvendintą reformą.

⁴⁴ Žr., be kita ko, 2021 m. gruodžio 2 d. Sprendimą *Komisija ir GMB Glasmanufaktur Brandenburg / Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-884/19 P ir C-888/19 P, EU:C:2021:973, 70 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

⁴⁵ Žr. neseniai priimtą 2022 m. birželio 2 d. Sprendimą *Vertimo išlaidos civilinėje byloje* (C-196/21, EU:C:2022:427, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

90. Šiame kontekste svarbi Reglamento Nr. 461/2004 18 konstatuojamoji dalis, kurioje išdėstyti svarbūs aiškinamieji elementai, susiję su tuo reglamentu įtrauktomis nuostatomis, kurios vėliau buvo įtvirtintos paskesnėse pagrindinių reglamentų redakcijose⁴⁶.

91. Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad reforma siekta supaprastinti sudėtingą procedūrą, pagal kurią, atšaukiant įsipareigojimo priėmimą, reikėjo priimti du teisės aktus: Komisijos (dėl atšaukimo) ir Tarybos (dėl muitų nustatymo).

92. Vis dėlto atidžiai perskaičius šią konstatuojamąją dalį matyti, kad reforma iš tikrųjų lėmė esminį pakeitimą. Iki reformos galiojusioje sistemoje atšaukus įsipareigojimo priėmimą Taryba „iš naujo nustatydavo“ muitą, o po reformos galiojančioje sistemoje muitas jau egzistuoja, ir nauju vieninteliu Komisijos aktu pripažįstamas tik jo taikymas. Vadinas, iki reformos galiojusioje sistemoje buvo aišku, kad muitas, kuris turėjo būti nustatytas, taigi atšaukiant įsipareigojimo priėmimą neegzistavo, negalėjo būti objektyviai taikomas (nes nebuvo nustatytas) iki atšaukimo įvykdytam importui, o po reformos galiojančioje sistemoje taip nebėra. Po reformos galiojančioje sistemoje muitas jau egzistuoja ir tokiu vieninteliu aktu pripažįstamas tiktai jo taikymas atšaukus įsipareigojimo priėmimą.

93. Iš to matyti, kad nagrinėjamų nuostatų genezė ne tik atitinka šios išvados 88 punkte minėtą šių nuostatų aiškinimą, bet ir atrodo veikiau palanki tokiam aiškinimui.

94. Kalbant apie nagrinėjamų nuostatų konteksto analizę, pažymėtina, kad jai Bendrojo Teismo atliktoje analizėje teko labai svarbus vaidmuo. Ginčijamame sprendime Bendrasis Teismas savo išvadą dėl teisinio pagrindo nebuvimo pagrindiniuose teisės aktuose priimant ginčijamo reglamento 2 straipsnį iš esmės grindė išvada, kad šioje byloje keliamas klausimas – t. y. jo manymu, „[klausimas] dėl antidempingo ir antisubsidijų muitų, kurie būtų mokėtini nesant per tą laiką pažeisto ar atsiimto įsipareigojimo, nustatymo“ – reglamentuojamas tik šios išvados 71 punkte minėtomis pagrindinių reglamentų nuostatomis, t. y. pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalimi ir 10 straipsnio 5 dalimi bei pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalimi ir 16 straipsnio 5 dalimi⁴⁷. Būtent šiuo pagrindu Bendrasis Teismas ginčijamo sprendimo 138 punkte atmetė šios išvados 88 punkte minėtą atitinkamų nuostatų išaiškinimą.

95. Vis dėlto Bendrojo Teismo šiuo klausimu pateikti argumentai manęs neįtikina.

96. Šiuo klausimu pirmiausia noriu pažymėti, kad, mano nuomone, Bendrojo Teismo padaryta išvada visiškai nepagrįsta skundžiamo sprendimo 133–136 punktuose nurodytomis pagrindinių reglamentų konstatuojamosiomis dalimis. Pirma, kaip teisingai teigia Komisija, šios konstatuojamosios dalys negali būti siejamos su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 461/2004 įgyvendinta reforma, nes į pagrindinius reglamentus buvo įtrauktos iki šios reformos. Tačiau kai kuriose iš jų daroma nuoroda į šios išvados 94 punkte minėtas nuostatas ir pateikiami išaiškinimui svarbūs elementai.

⁴⁶ Toje konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „[p]agrindinio antidempingo reglamento [anksčiau galiojusio] 8 straipsnio 9 dalyje nustatyta, *inter alia*, kad, bet kuriai šaliai atsiėmus savo įsipareigojimą, pagal 9 straipsnį nustatomas galutinis muitas remiantis toki įsipareigojimą paskatinusio tyrimo metu išsiaiškintais faktais. Ši nuostata lėmė daug laiko užimančią dvigubą procedūrą, susidedančią iš Komisijos sprendimo panaikinti priimtus įsipareigojimus ir Tarybos reglamento, pakartotinai nustatančio muitą. Atsižvelgiant į tai, kad ši nuostata nepalieka jokios veiksmų laisvės Tarybai dėl maito taikymo nustatymo pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą ar dėl maito lygio, manoma, kad būtina pakeisti 8 straipsnio 1, 5 ir 9 dalies nuostatas, siekiant išaiškinti Komisijos atsakomybę ir leisti atsiimti įsipareigojimą bei taikyti muitą vienu atskiru teisiniu dokumentu“. Todėl manau, kad skundžiamo sprendimo 144 punkte Bendrojo Teismo išreikštas atsakymas pripažinti šios konstatuojamosios dalies svarbą yra klaidingas.

⁴⁷ Žr. skundžiamo sprendimo 130, 137 ir 141 punktus.

97. Kaip nurodyta pagrindinių reglamentų 14 ir 12 konstatuojamosiose dalyse, pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalis ir atitinkama pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalis aiškiai taikomos dviem atvejais: „kai įtariamas pažeidimas“ arba „kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms“. Pagal šias nuostatas minėtais atvejais leidžiama nustatyti laikinuosius muitus. Priešingai, nei nurodė Bendrasis Teismas, antidempingo ir antisubsidijų muitų, kurie būtų buvę taikomi, jei per tą laiką įsipareigojimas nebūtų pažeistas ir atsiimtas, taikymas atgaline data jomis nereglamentuojamas⁴⁸. Tai yra tik nuostatos, pagal kurias susiklosčius dviem pirma minėtoms situacijoms galima taikyti laikinąsias, galima sakyti, „kardomasias“ priemones. Tai, kad šiomis nuostatomis nereglamentuojamas muitų taikymas atgaline data, taip pat rodo faktas, kad jos neįtrauktos į reglamentų straipsnius, kuriuose kalbama apie muitų taikymą atgaline data, t. y. pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnį ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 straipsnį. Iš to matyti, kad, priešingai, nei teigia Bendrasis Teismas, šiomis nuostatomis negalima įgyvendinti „teisės aktų leidėjo ketinimo priimti teisės aktus dėl procedūrų, kurios gali būti taikomos Komisijai atšaukus įsipareigojimo priėmimą“⁴⁹.

98. Vis dėlto muitų taikymas atgaline data įsipareigojimo pažeidimo ar atšaukimo atveju aiškiai reglamentuojamas pagrindinio antidempingo reglamento 10 straipsnio 5 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 16 straipsnio 5 dalies nuostatomis. Pagal šias nuostatas išimtiniais atvejais ir atsižvelgiant į įsipareigojimo pažeidimą ar atsiėmimą leidžiama atgaline data taikyti galutinius muitus importui, įvykdytam iki laikinųjų muitų įvedimo, paisant 90 dienų termino ir sąlygos, kad toks importas turi būti užregistruotas. Todėl šiomis nuostatomis išimties tvarka leidžiama, pažeidus arba atsisakius įsipareigojimo, taikyti galutinius muitus ne tik iki jų nustatymo, bet ir gerokai anksčiau, net likus 90 dienų iki laikinųjų muitų taikymo. Vadinasi, šiomis nuostatomis ne tik nedraudžiama aiškinti pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 ir 9 dalių ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 ir 9 dalių, kaip minėta šios išvados 88 punkte: atrodo, kad jos veikia palankios tokiam aiškinimui. Iš tikrųjų, pažeidus arba atsisakius įsipareigojimo, galutinius muitus galima taikyti atgaline data, t. y. gerokai anksčiau, nei jie nustatyti. Sisteminiu požiūriu tai reiškia, kad *a fortiori* minėtos 1 ir 9 dalys turi būti aiškinamos taip, kad įsipareigojimo pažeidimo atveju galutiniai muitai turi būti laikomi taikytiniais nuo jų nustatymo momento.

99. Iš pirma išdėstytų argumentų matyti, kad skundžiamo sprendimo 130, 137, 138, 141 ir 144 punktuose pateiktame pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 10 dalies ir 10 straipsnio 5 dalies bei pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 10 dalies ir 16 straipsnio 5 dalies išaiškinime yra teisės klaidų.

100. Vis dėlto argumentas, dėl kurio ryžtingai pritariu pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 ir 9 dalių ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 ir 9 dalių aiškinimui taip, kaip nurodyta šios išvados 88 punkte, yra teleologinis.

101. Manau, kad dėl *Jiangsu* pasiūlyto ir Bendrojo Teismo patvirtinto šių nuostatų aiškinimo prarandamas pagrindiniuose reglamentuose numatytos įsipareigojimų sistemos naudingumas, todėl iš esmės sumažėja ekonominiai padariniai, kuriuos įsipareigojimo pažeidimo atveju patiria įsipareigojimą prisiėmusios bendrovės. Jei taip būtų, minėtos įmonės pasekmių patirtų tik ateityje, o ne dėl praeities. Toks aiškinimas labai sumažina atgrasomąjį poveikį, kurį neigiamos įsipareigojimo pažeidimo pasekmės turėtų turėti įsipareigojimą siūlančioms įmonėms, todėl labai sumažina jų paskatas paisyti įsipareigojimų. Koks gali būti įmonės interesas laikytis įsipareigojimo, jeigu ji žino, kad pažeidusi įsipareigojimą bet kuriuo atveju nepatirs jokių pasekmių dėl praeities?

⁴⁸ Žr. skundžiamo sprendimo 130 punktą.

⁴⁹ Žr. skundžiamo sprendimo 137 punktą.

102. Taigi nesutinku su skundžiamo sprendimo 151 punkte išdėstytu Bendrojo Teismo teiginiu, kuriuo jis pritarė *Jiangsu* argumentui⁵⁰, jog išpareigojimo atsiėmimas pats savaime būtų pakankamai reikšminga sankcija už jo pažeidimą. Priešingai, sutinku su Komisija, kad nagrinėjamu atveju eksportuojantis gamintojas ir importuotojas puikiai žinojo apie pažeidimą, todėl nėra pagrindo apsaugoti juos nuo muitų nustatymo.

103. Be to, jurisprudencijoje aiškiai nurodyta, kad, pirma, pagrindinis tikslas, kurio siekiama pagrindinių reglamentų nuostatomis dėl išpareigojimų, – užtikrinti, kad būtų pašalinta Sąjungos pramonės dėl dempingo patirta žala, ir, antra, kad šis tikslas visų pirma grindžiamas eksportuotojo išpareigojimu bendradarbiauti ir tinkamo eksportuotojo prisiimto išpareigojimo vykdymo priežiūra, atsižvelgiant į pasitikėjimo santykius, kuriais grindžiamas Komisijos atliekamas tokio išpareigojimo priėmimas⁵¹.

104. Taigi, mano nuomone, pagrindinių reglamentų nuostatų aiškinimas, pagal kurį, gerokai sumažinant prisiimto išpareigojimo pažeidimo pasekmes, iš esmės sumažinamos paskatos laikytis prisiimto išpareigojimo ir bendradarbiauti palaikant pasitikėjimo santykius su Komisija, yra nesuderinamas su minėta jurisprudencija.

105. Mano nuomone, iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir 9 dalies bei pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir 9 dalies nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad galutinių antidempingo arba kompensacinių muitų, nustatytų atitinkamai pagal pagrindinio antidempingo reglamento 9 straipsnio 4 dalį arba pagrindinio antisubsidijų reglamento 15 straipsnio 1 dalį, taikymas išpareigojimą atitinkančiam importui sustabdomas dėl to, kad Komisija priėmė išpareigojimą. Jeigu Komisija atšaukia išpareigojimo priėmimą dėl pažeidimo, toks sustabdymas nebegali būti pagrįstai taikomas su pažeidimu susijusiam importui, kuriam automatiškai taikomas jau nustatytas muitas, kurio taikymas buvo sustabdytas. Iš to matyti, kad atšaukus išpareigojimo priėmimą dėl jo pažeidimo iš pradžių nustatyti galutiniai muitai automatiškai taikomi pažeistą išpareigojimą atitinkančiam importui, todėl galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai už šį importą automatiškai tampa mokėtini *ab initio*.

106. Mano nuomone, šio aiškinimo negalima paneigti *Jiangsu* argumentu, kad, jeigu jis būtų priimtas, galutinių muitų surinkimas *ab initio* po to, kai išpareigojimas buvo atsiimtas, būtų galimas ne tik tais atvejais, kai įmonė pažeidžia išpareigojimą, bet ir tuo atveju, kai Komisija, remdamasi jurisprudencijoje jai suteikta didele diskrecija, nuspręstų atšaukti išpareigojimą dėl kitų priežasčių, pavyzdžiui, jeigu jo būtų nebeįmanoma vykdyti arba net jei eksportuojantis gamintojas pageidautų atsiimti išpareigojimą.

107. Šiuo klausimu noriu pažymėti, kad nors, kaip matyti iš jurisprudencijos⁵², Komisija turi diskreciją nuspręsti, ar išpareigojimo priėmimą reikia atšaukti, ar ne, iš tos pačios jurisprudencijos aiškėja, kad šia diskrecijos teise turi būti naudojamosi laikantis proporcingumo principo. Tai reiškia, kad (neigiamos) naudojimosi šia diskrecija pasekmės turi būti proporcingos interesui, dėl kurio ta diskrecija naudojamosi. Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš šios išvados 101–104 punktuose minėtų aplinkybių, būtų proporcinga *ab initio* surinkti galutinius muitus už pažeistą išpareigojimą atitinkančią importą, nes išpareigojimą pasiūlusi įmonė jį pažeidė.

⁵⁰ Žr. skundžiamo sprendimo 151 punktą, kuriame remiamasi to paties sprendimo 125 punktu.

⁵¹ Dėl pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimą *Usha Martin / Taryba ir Komisija* (C-552/10 P, EU:C:2012:736, 36 punktas, siejamas su 24 punktu).

⁵² Žr. 2012 m. lapkričio 22 d. Sprendimą *Usha Martin / Taryba ir Komisija* (C-552/10 P, EU:C:2012:736, 32 punktas).

108. Apibendrinant tai, kas išdėstyta pirma, galima daryti išvadą, kad, atsižvelgiant į šios išvados 105 punkte siūlomą išaiškinimą, nagrinėjamu atveju atšaukus *Jiangsu* pasiūlyto įsipareigojimo priėmimą dėl įsipareigojimo pažeidimo galutiniai antidempingo ir kompensaciniai muitai visai nebuvo taikomi atgaline data. Iš to matyti, kad skundžiamo sprendimo 129–132, 138 ir 141 punktuose buvo padarytos teisės klaidos ir kad Komisijos apeliacinio skundo antrasis pagrindas ir Tarybos apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirma dalis turi būti patenkinti.

109. Antra, skundžiamame sprendime buvo padaryta teisės klaidų aiškinant pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalis ir 10 straipsnio 5 dalį, taip pat pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalis ir 16 straipsnio 5 dalį, todėl turi būti patenkintas ir Komisijos apeliacinio skundo trečiasis pagrindas.

2. Dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu

110. Komisijos apeliacinio skundo ketvirtajame pagrindu ir Tarybos apeliacinio skundo antrojo pagrindo antroje dalyje institucijos ginčija skundžiamo sprendimo 153–158 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas patenkino *Jiangsu* pateiktą Reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto ir Reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, pripažindamas, kad šios nuostatos nagrinėjamai bylai netaikytinos. Konkrečiai minėto sprendimo 157 punkte Bendrasis Teismas šį sutikimą pagrindė dviem argumentais, susijusiais su to paties sprendimo 128–140 punktuose išdėstytais argumentais.

111. Pateikdamas pirmąjį argumentą Bendrasis Teismas išreiškė nuomonę, kad nuostatos, dėl kurių pateiktas prieštaravimas dėl neteisėtumo, nepatenka į šios išvados 94 punkte nurodytų nuostatų taikymo sritį, nes jomis reglamentuojamas tiksliai antidempingo ir antisubsidijų muitų, kurie būtų buvę taikomi, jei nebūtų pažeisto ar atsiimto įsipareigojimo, nustatymas. Tačiau mano nuomone, iš šios išvados 95–99 punktų matyti, kad šiuo atžvilgiu toje Bendrojo Teismo analizėje padaryta teisės klaidų. Todėl ši analizė negali būti neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo pagrindas. Dėl tų pačių priežasčių reikia atmesti ir antrąjį tame pačiame ginčijamo sprendimo punkte išdėstytą argumentą, grindžiamą bendra pagrindinių reglamentų struktūra. Šis argumentas taip pat grindžiamas Bendrojo Teismo anksčiau atlikta analize, kurioje padaryta teisės klaidų.

112. Vis dėlto manau, kad, kaip teigia Komisija, leidimas priimti nuostatas, dėl kurių pateiktas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, patenka į diskrecijos antidempingo ar kompensacinius muitus nustatančiame reglamente nurodyti „kitus elementus“, susijusius su šių muitų surinkimu, kaip numatyta pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalyje ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 1 dalyje, kurios išaiškintos jurisprudencijoje, apimtį⁵³.

113. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisijos apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas ir Tarybos apeliacinio skundo antrojo pagrindo antra dalis turi būti patenkinti ir kad dėl to skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas visas.

⁵³ Dėl pagrindinio antidempingo reglamento 14 straipsnio 1 dalies žr. 2018 m. kovo 15 d. Sprendimą *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, 57–60 punktai).

VI. Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

114. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai Bendrojo Teismo sprendimas yra panaikinamas, Teisingumo Teismas pats gali priimti galutinį sprendimą, jeigu toje byloje stadijoje galima tai padaryti.

115. Manau, kad taip yra šioje byloje nagrinėjamoje situacijoje. Iš tikrųjų iš visų pirma pateiktų argumentų, ypač iš pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1 ir 9 dalių ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1 ir 9 dalių išaiškinimo, kurį pateikiau šios išvados 105 punkte, matyti, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, *Jiangsu* ieškinio pirmojoje instancijoje vienintelis pagrindas, susijęs su pagrindinio antidempingo reglamento 8 straipsnio 1, 9 ir 10 dalių bei 10 straipsnio 5 dalies ir pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnio 1, 9 ir 10 dalių bei 16 straipsnio 5 dalies pažeidimu ir grindžiamas Reglamento Nr. 1238/2013 3 straipsnio 2 dalies b punkto bei Reglamento Nr. 1239/2013 2 straipsnio 2 dalies b punkto neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, turi būti atmestas.

VII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

116. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šiomis aplinkybėmis, kadangi Komisija ir Taryba reikalavo priteisti iš *Jiangsu* bylinėjimosi išlaidas, siūlau Teisingumo Teismui priteisti iš *Jiangsu* bylinėjimosi išlaidas, kurias Komisija ir Taryba patyrė pirmojoje instancijoje ir šiame apeliaciniame procese.

VIII. Išvada

117. Atsižvelgdamas į išdėstytus argumentus siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

- panaikinti 2020 m. liepos 8 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Jiangsu Seraphim Solar System / Komisija* (T-110/17, EU:T:2020:315),
- atmesti *Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd* Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį byloje T-110/17,
- nurodyti *Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd* padengti Europos Komisijos ir Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese.